



# Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztálvozás

389.6

Szerző: .....

Hely

Cím: A főváros külföldi kölcsönének  
ügyét még ebben a hónapban rendezik

Idő

"1924"

Forrás: Magyarország

Személy

Bn

1924. G. 5.

füz.) (Oldal

## A főváros külföldi kölcsönének ügyét még ebben a hónapban rendezik

### Mit kapnak a város hitelezői? — Bárczy István szerepe a rendezés körül

(A Magyarországi tudósítójától.) Tegnap szívesen megjelentünk, hogy Csupor József tanácsnok Svájcba utazott és Teleszky Jánossal találkozott, hogy vele a főváros álláspontját közölje a főváros külföldi kölcsönének rendezése ügyében. A főváros eddig természetesen nem nagyon sürgette ennek a problémának a rendezését, de éppen külföldi részről újabb szorgalmazták a dolog elintézését.

Különösen a német hitelezők mozgolódtak az állítólagos német »nemzetközi« kölcsön rendezése miatt.

A mi álláspontunk ugyanis az, hogy ez a kölcsön nem nemzetközi volt, csupán a kölcsönnek azt a részét fogadjuk el nemzetközinek, amelyet a német hitelezők idegen piacon helyeztek el, de amelyet már annak idején a kölcsönszerződésben felütnettek. A főváros nem hajlandó a Németországból más országba áttelepített kötvényekért nemes valutákat adni.

A Basler Bankverein nemrégiben sürgős megkeresést intézett a fővároshoz, hogy néhány héten belül konkrét javaslattal álljon elő. Ezek miatt a dolgok miatt indultak meg a tárgyalások, amelyeknek az eredményét közli Csupor tanácsnok Teleszky Jánosnál. Ügyeljenek, hogy

a külföldi kölcsön aktualitását nyomásnak akarják felhasználni a főváros külföldi hitelezői, hogy ezt a kérdést rövidesen lebonyolítsák.

A főváros a jogos érdekek kielégítése elől nem zárkózik el, viszont azonban a hitelezők sem támaszthatnak túlságosan nagy igényeket és lehetetlenség, hogy a főváros mostani rettenetes anyagi helyzetét figyelembe ne vegyék.

Amikor Wolffék kint jártak a külföldi hitelezők-nél és megoldás helyett azzal a szerencsétlen ideával

tértek vissza, hogy a külföldi kölcsön rendezését eltolták, a külföldi hitelezők igényeinek biztosítására lekötötték a villamosvasút és a villamosvilágítás bevételeinek 10 százalékát. A hitelezők kikötötték azt is, hogy 200 millió koronát minden hónapban félretesz a főváros. Ez az összeg tulajdonképpen annak a biztosítására szolgál, hogy a tíz százalék ezt az összeget elérje. Akkor számítások szerint

ebből a két jövedelemforrásból, amelyet mint adó vetettek ki a villamoson járó és a villanyvilágítást használó közönségre, hozzávetőleges számítás szerint egy év alatt körülbelül 52.000 font összegyűlni.

Azóta a villamosjegy árát, a villamosáram egységárát többször emelték, viszont az egybegyűlt összeg a pénz romlása következtében még a felét se éri el a remélt értéknek, átszámítva fontokba. Ma még nincsenek meg a pontos számítások, de átlagszámítás szerint

örülni kell, ha ez az összeg 24.000 fontot fog tenni.

Ennek az eltolódásnak senki sem az oka, csak az ország gazdasági viszonyainak megromlása és a korona árfolyamának hanyatlása a külföldi piacokon.

Eleinte mindenféle fantasztikus tervek merültek fel, hogy a külföldi kölcsönök fedezésére a külföldi hitelezők a főváros egyes üzemeit fogják lefoglalni, ma ezek a kombinációk megdőlték, mert a főváros üzemei olyan rohamlépéssel rohantak az aranyparitás felé, hogy az üzemek jövedelmezősége megszűnt. A villamos ma már legdrágább az egész világon. Ha a villanyáram szolgáltatás árát emelik, az emberek kénytelenek lesznek más áramerőre áttérni. A víz és a többi közszolgáltatás árai olyan magasak, hogy

a közönség további megterhelése egyenesen lehetetlen. Külföldi hitelezőknek nem érdekük, hogy olyan üzemeket vegyenek a nyakukra, amelyekből újabb jövedelmeket már kiperéselni nem lehet. Ők nem akarnak ide pénzt hozni, amivel esetleg az üzemek fejlesztése révén nagyobb anyagi eredményeket érhetnek el, hanem csak a haszonra számítanak, ami pedig a mai viszonyok között már nagyon kétséges.

Nagyon sokat várnak Bárczy István szereplésétől is, akit tudvalevően a kormány a bizottság mellé osztott be,

mert hiszen Wolff Károly szaktudása ezekben a kérdésekben igazán nem áll vitán felül. Ezt a lépést ugyan egy kissé elkésettnek tartják, mert hiszen Wolff Károly halogató taktikájának hátrányait ma már nehéz lesz kikorrigálni, és másrésről Bárczy Istvánnak nehéz Wolffal együtt működni, aki ahelet, hogy belátta volna Bárczy alkotópolitikájának nagyszerűségeit, csupán élvezte az alkotás gyümölcseit, de folyton Bárczy bűneit emlegette. Az állítólagos bűnök hangoztatása közben elmulasztotta a kérdés rendezésének kellő időpontját és ezt a fő-

város lakossága drágán fogja megfizetni. Volt idő, amikor még valorizálásról szó sem volt.

Annak idején aránylag kis áldozatokkal a főváros külföldi kölcsönét rendezni lehetett volna.

Wolff szerencsétlen pénzügyi politikája miatt azonban erre a megoldásra addig várt, amíg a valorizáció az egész világon döntő tényezővé nőtte ki magát. Bárczy István csak akkor érhet el valamit, ha nemcsak a bizottság mellé delegálják, hanem Wolffék kezéből kivesznek minden irányítást, hiszen az idő megmutatta, hogy taktikájuk teljes kudarccal végződött.

A külföldi kölcsön rendezésére minden valószínűség szerint még ebben a hónapban sor kerül.